

Домашнє завдання: користь чи шкода?

Джерело: [EdEra](#)

Авторка — Анна Ляшенко

Чи потрібні домашні завдання школярам і школяркам? Чи допоможуть години навчання вдома покращити оцінки й опанувати матеріал? Дискусія про доцільність домашніх завдань точиться роками.

Домашнє завдання в різних країнах

Скільки годин витрачають на домашнє завдання школярі й школярки зі всього світу? 2014 року Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) опублікувала дані країн, які беруть участь у міжнародному тестуванні PISA.

Виявилося, що найбільше часу за домашніми завданнями проводять у Шанхаї (Китай) — у середньому 14 годин на тиждень.

За Китаєм крокують росія, Казахстан, Сингапур та Італія — у середньому сім годин домашніх завдань на тиждень.

Найменше навантаження мають фінські й корейські діти — трохи більш як дві години на тиждень.

Щоправда, з роками навантаження домашнім завданням зменшується. Згідно зі статистикою ОЕСР, кількість годин за домашнім завданням 2012 року була меншою, ніж 2003 року (за винятком Австралії, Австрії та США).

Яка кількість годин домашнього завдання оптимальна

У тій самій статистиці ОЕСР зазначено, що чотири години домашніх завдань на тиждень — це оптимальне навантаження. А збільшення обсягу завдань понад цей час не дасть відчутних поліпшень у навчанні.

Однак, варто уважно ставитися до усереднених даних з різних країн. У Гонконгу одна додаткова година домашніх завдань збільшувала результат у тестуванні PISA на 17 балів. А у Швейцарії навпаки — збільшення навантаження призводило до погіршення результатів. То скільки ж усе-таки потрібно задавати домашнього завдання? І чи потрібно взагалі? Подивимося на наукові дослідження.

Чи потрібне домашнє завдання

2016 року вчителька Бренді Янг (Brandy Young) з Техасу вирішила відмовитися від домашніх завдань. Батьки однієї з її учениць опублікували лист учительки у фейсбуці. Згодом він набрав понад 68 тисяч перепостів і привернув увагу видань «Time» та «USA Today».

У листі Бренді Янг зазначає: «Наука не змогла довести, що домашні завдання поліпшують успішність». Тому вона скасувала їх, а школярі й школярки мали лише закінчувати вдома те, що не встигли доробити в класі. Вільний час учителька порадила проводити за заняттями, які дійсно, за результатами досліджень, поліпшують результати учнівства. Наприклад, повечеряти з родиною, почитати, погратися на свіжому повітрі й рано лягти спати.

Але чи справді домашнім завданням можна знехтувати? 2006 року дослідники з університету Дьюка (США) опублікували огляд досліджень за 1987–2003 роки. Їхні результати доводять, що домашнє завдання поліпшує успішність учнівства в навчанні.

Позитивні зміни відчутніші в учнів і учениць 7–12 класів американських шкіл і менш відчутні в учнівства 1–6 класів. Однак автори й авторки огляду зазначають, що всі дослідження мали недоліки дизайнування експерименту.

Новіший метааналіз за 1986–2015 роки підтвердив попередні висновки. Проте, на відміну від попереднього аналізу, результати навчання відчутніше поліпшилися в учнів і учениць початкової та старшої шкіл і менше — в учнівства середньої школи.

2007 року науковий журнал «Educational Leadership» опублікував матеріал, в якому йдеться про позитивні й негативні ефекти від домашніх завдань. Звісно, за результатами наукових досліджень. Зокрема, автори й авторки наводять дослідження Х. Купера — професора психології та нейронаук, який понад 25 років вивчає вплив домашніх завдань на дітей.

Х. Купер підтримує «правило 10 хвилин», поширене в американських школах. Згідно з цим правилом, оптимальний обсяг часу на домашнє завдання — це 10 хвилин, помножені на рік навчання. Тобто 10 хвилин для першого класу, 20 хвилин — для другого й так далі. Якщо домашнє завдання передбачає читання, 10 хвилин можна збільшити до 15. До речі, йдеться про час для всіх домашніх завдань з усіх предметів.

Отже, домашнє завдання все-таки потрібне для ефективнішого навчання, а його обсяг варіюють залежно від віку дітей. За тими ж рекомендаціями ОЕСР, до чотирьох годин домашніх завдань на тиждень — цілком достатньо.